

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.I.30.008/2023/6. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Név ügyvéd, cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Ügyvédi Iroda1 (ügyintéző: Név1 ügyvéd, cím4)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 10. sorszám alatt

A per tárgya:

szolgálati elismerés

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

1.M.70.160/2022/9. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 203.200 (kettőszázháromezer-kettőszáz) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2016. július 1. napjától létesített határozatlan időtartamú munkaviszonyt az alperessel asszisztens munkakör ellátására, ezt megelőzően különböző munkáltatóknál állt közalkalmazotti jogviszonyban.
- [2] A 2003. évi LXXXIV. törvény (a továbbiakban: Eütev.) 11/A. (7) bekezdése alapján a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) szerint

számítandó jogviszonyban töltött ideje 2018. év augusztus 28. napján elérte a 30 évet, azonban a Kjt. szerinti jubileumi jutalomra a felperes nem volt jogosult, mivel a rá irányadó törvény nem rendelkezett erről a juttatásról.

- [3] A felperes a 2020. évi C. törvény (a továbbiakban: Eszjtv.) alapján 2021. március 1. napjától egészségügyi szolgálati munkaszerződéssel egészségügyi szolgálati jogviszonyt létesített az alperesnél, melynek 4. pontjában a felek rögzítették, hogy a munkavállaló szolgálati elismerésre jogosító jogviszonyának kezdete 1988. augusztus 28. napja.
- [4] A felperes – miután 2022. júniusában a munkáltatónál eredménytelenül érvényesítette az igényét – keresetében 1.188.900 forint szolgálati elismerés megfizetésére kérte kötelezni az alperest az Eszjtv. 9. § (2) bekezdés b) pontja, illetve a 8. § (9) bekezdése alapján arra hivatkozással, hogy az alperessel kötött egészségügyi szolgálati munkaszerződés 2. pontja alapján 32 év 6 hónap 2 nap egészségügyi szolgálati jogviszonnyal rendelkezett a jogviszonya létesítésekor, 2018. évben már fennállt 30 évi egészségügyi szolgálati jogviszonya, így erre tekintettel megilleti a 3 havi illetményének megfelelő összeg. Érvelésében utalt arra, hogy a 664/2021. (XII. 1.) Korm.rendelet 1. §-a alapján a korábbi munkaviszonyban, illetve a közalkalmazotti jogviszonyban töltött idejét egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött időnek kell tekinteni függetlenül attól, hogy az adott jogviszony az Eszjtv. hatályba lépése előtt vagy azt követően jött létre. A Korm.rendelet 2. § (1) bekezdése, illetve a (3) bekezdés a) pontja alapján a szolgálati elismerést 2021. december 31. napjáig kellett volna részére kifizetni.
- [5] Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy a felperes a perben követelt szolgálati elismerésre jogosult lenne, mivel nem a 664/2021. (XII. 1.) Korm.rendelet rendelkezései körében bevezetett új számítási mód következtében érte el a szolgálati elismerésre jogosító figyelembe vehető szolgálati időt, hanem az alperesre vonatkozó szabályozás folytán az egészségügyi szolgálati jogviszonya keletkezése időpontjában már meghaladta az adott elismerésre jogosító időtartamot. Utalt az Eütev. 11/A. § (7) bekezdésére, mely alapján – tekintettel a Kjt. 87/A. § (1) bekezdés a) pontjára is – az alperesnél fennálló munkaviszonya időtartama a korábbi jogviszonyai időtartamával már összeszámításra került, így alakult ki az a szolgálati időtartam, amely már az egészségügyi szolgálati jogviszony létrehozása előtt, az arra vonatkozó szabályozástól függetlenül fennállt.
- [6] Álláspontja szerint a szolgálati elismerésre kizárólag abban az esetben áll fenn jogosultság, ha a figyelembe vehető időtartam a szolgálati jogviszony létrejötte előtt még nem haladta meg a jogosító időt, azonban a jogviszonyváltáskor az egészségügyi szolgálati jogviszony létrejöttét követően a jogviszonyban töltött idők akként kerültek megállapításra, hogy a beszámítható időtartam már meghaladta a jogosultsági időt. A felperes esetében a figyelembe vehető szolgálati időre a 664/2021. (XII. 1.) Korm. rendelet által bevezetett számítás nem gyakorolt hatást, így rá a jogszabály vonatkozó kitétele, miszerint az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy akkor jogosult a szolgálati elismerés következő fokozatára, ha az 1. § alapján figyelembe vehető időtartam alapján számított szolgálati ideje az egészségügyi szolgálati jogviszony létrejöttét követően elérte vagy meghaladta a szolgálati elismerésre jogosító időt, nem alkalmazható.
- [7] Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek szolgálati elismerés címén 1.188.900 forintot, valamint 285.750 forint perköltséget.
- [8] Döntésének indokolása szerint a szolgálati elismerés törvényi alapját az Eszjtv. 9. §-a határozta meg, a vele kapcsolatos részletszabályokat pedig a 664/2021. (XII. 1.) Korm. rendelet szabályozta. A Korm.rendelet 2022. június 1. napjával hatályát veszítette az 5. § (2) bekezdése alapján, azonban az Eszjtv. 20. §-a ezen időponttól egyes rendelkezéseinek továbbalkalmazásáról rendelkezett. A perben nem volt vitatott, hogy a felperes az Eszjtv. 8. § (9) bekezdése alapján figyelembe vehető egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött

idejének kezdő időpontja 1988. augusztus 28. napja, így annak 30 éves időtartamát 2018. augusztus 28. napján érte el. A felperes ekkor munkaviszonyban állt az alperessel munkaszerződés alapján. A Kjt. 78. § (1) és (2) bekezdése szerinti jubileumi jutalom nem illette meg, mivel az Eütev. 11/A. § (7) bekezdése ezen juttatás alkalmazására nem terjedt ki.

- [9] A perben abban a jogkérdésben kellett döntení, hogyan értelmezendő a Korm.rendelet 2. § (1) bekezdésének az a rendelkezése, mely szerint az jogosult a szolgálati elismerésre, akinek az 1. § értelmében figyelembe vehető időtartam alapján számított szolgálati ideje az egészségügyi szolgálati jogviszony létrejöttét követően elérte vagy meghaladta a szolgálati elismerésre jogosító időt: azaz a felperes jogosult-e az egészségügyi szolgálati jogviszonyába beszámítható ideje folytán a 3 havi illetménynek megfelelő szolgálati elismerésre, figyelemmel arra, hogy az erre jogosító szolgálati időt már 2018-ban elérte.
- [10] Az elsőfokú bíróság álláspontja szerint – az alperesi érveléssel szemben – nem volt kizárható a vitatott jogszabályhely azon értelmezése, hogy az az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy, akinél egészségügyi szolgálati jogviszonya létrejöttét követően megállapítható, hogy az egészségügyi szolgálati jogviszonyba beszámított szolgálati ideje meghaladta – akár korábban is – az elismerésre jogosító időt, jogosult a szolgálati elismerésnek a megállapított szolgálati idő szerinti fokozatára. Utalt a Korm.rendelet 2. § (3) bekezdés a) pontjában foglaltakra, mely szerint az (1) és (2) bekezdés alapján megállapított szolgálati elismerést az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy részére 2021. év december hónap 31. napjáig kellett kifizetni, ha a jogosultság megállapításához szükséges szolgálati idővel – az (1) és (2) bekezdésben foglaltak figyelembevételével – már e rendelet hatályba lépésekor rendelkezett.
- [11] Mindezek alapján kötelezte az alperest az összecszerűségében nem vitatott 3 havi illetménynek megfelelő összegű szolgálati elismerés felperes részére történő megfizetésére. Megállapította, hogy az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján illetékmentes, köteles azonban megtéríteni a felperes perköltségét a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 80-83. §-a, illetve a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. §-a alapján.
- [12] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett, melyben a megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte a felperes perköltségben való marasztalása mellett.
- [13] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.
- [14] Az alperes fellebbezése alaptalan.
- [15] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú bíróság ítélezése alapjául elfogadta, és az ez alapján meghozott döntésével is egyetértett.
- [16] A felek egybehangzó nyilatkozata és az általuk becsatolt okiratok szerint a felperes 2018. augusztus 28-tól különböző munkáltatóknál eltöltött 30 év foglalkoztatási jogviszonnyal rendelkezik. Az sem volt vitatott, hogy ebben az időpontban a felperes a munka törvénykönyvről szóló 2012. évi I. törvény szerinti munkaviszonyban állt az alperessel, így a Kjt. 1. § (1) bekezdése, a 87/A. § (1) bekezdése, valamint az Eütev. 11/A. § (7) bekezdése alapján nem volt jogosult a Kjt. 78. § (1) bekezdés b) pontja szerint jubileumi jutalomra.
- [17] A felperes jogviszonyaira, ahogy azt a 2021. február 24-én megkötött munkaszerződése is tartalmazza, 2021. március 1-től az Eszjtv. 1. § (1) bekezdése alapján az egészségügyi szolgálati jogviszonyra vonatkozó rendelkezéseket kell alkalmazni. Ebben az időpontban esetében 32 év 6 hónap 3 nap szolgálati idő volt figyelembe vehető az Eszjtv. 8. § (9) bekezdés a) pontja alapján egészségügyi szolgálati jogviszonyként.
- [18] A másodfokú bíróságnak az alperes Pp. 369. § (3) bekezdés c) pontján alapuló fellebbezése alapján abban a jogkérdésben kellett állást foglalnia, hogy a felperes a 2021. március 1-jén az

Esztv. rendelkezése szerint létrejött egészségügyi szolgálati jogviszonya értelmében jogosult-e a 9. § (1) bekezdése, illetőleg a (2) bekezdés b) pontja alapján szolgálati elismerésre.

- [19] A jogviszony létesítésekor hatályos Esztv. 9. § (1) bekezdése csak arra vonatkozó rendelkezést tartalmazott, hogy a meghatározott időtartamú egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személynek szolgálati elismerés jár.
- [20] 2020. március 11-én hatályba lépett a veszélyhelyzet kihirdetéséről szóló 40/2020. (III.11.) Korm.rendelet, amelynek hatálya a veszélyhelyzet megszüntetéséről szóló 2020. évi LVII. törvény 1. §-a alapján meghozott 282/2020. (VI.17.) Korm.rendelet szerint 2020. június 18-ig tartott. Az ezt követően elrendelt járványügyi készültségre figyelemmel 2020. november 4-én a 478/2020. (XI.3.) Korm.rendelettel ismét veszélyhelyzet került kihirdetésre az Alaptörvény 53. cikk (2) bekezdésére és a katasztrófavédelemről és a hozzá kapcsolódó egyes törvények módosításáról szóló 2011. évi CXXVIII. törvény 51/A. §-ára hivatkozással; és ugyanez volt az indoka az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személyek szolgálati elismerésével kapcsolatos egyes intézkedésekről szóló 664/2021. (XII.1.) Korm.rendelet meghozatalának is, amely a kihirdetésekor, 2021. december 1-vel lépett hatályba.
- [21] A Korm.rendelet 1. § a) pontja kimondta, hogy az Esztv. 9. §-a alkalmazásában egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött időnek kell tekinteni az Esztv. 8. § (9) bekezdése szerinti jogviszonyban eltöltött időtartamot is, függetlenül attól, hogy az adott jogviszony az Esztv. hatályba lépése előtt vagy azt követően jött létre. Ha az így számított szolgálati idő az egészségügyi szolgálati jogviszony létrejöttét követően elérte vagy meghaladta a szolgálati elismerésre jogosító és az Esztv. 9. § (2) bekezdésében meghatározott időt, a Korm.rendelet 2. § (1) bekezdése alapján az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy a Korm.rendeletben meghatározott egyéb rendelkezések figyelembe vételével jogosult a szolgálati elismerésnek az így megállapított szolgálati idő szerinti fokozatára.
- [22] A Korm.rendelet a koronavírus világjárvány elleni védekezésről szóló 2021. évi I. törvénnyel együtt 2022. június 1-én ugyan hatályát veszítette, de a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő szabályozási kérdésekről szóló 2022. évi V. törvény 84. §-a kiegészítette az Esztv. 9. §-át a (3)-(9) bekezdésekkel oly módon, hogy a Korm.rendelet szolgálati elismeréssel kapcsolatos részletszabályait átültette az Esztv. rendelkezései közé. Így a 2022. június 1-től hatályos szabályok értelmében a jogosultság szempontjából egészségügyi szolgálati jogviszonyban töltött időnek kell tekinteni többek között a felperesre is irányadó 8. § (9) bekezdés a) pontja szerinti jogviszonyban töltött időtartamot, függetlenül attól, hogy az adott jogviszony 2020. november 18. napja előtt vagy azt követően jött létre [Esztv. 9. § (3) és (4) bekezdés]. Az Esztv. 2022. évi V. törvény 86. § (2) bekezdésével megállapított 20. § (2) bekezdése alapján ha az egészségügyi szolgálati jogviszonyban álló személy a 664/2021. (XII.1.) Korm.rendelet értelmében 2021. december 31-ig szolgálati elismerésre jogosulttá vált, de az részére nem került kifizetésre, a szolgálati elismerést 2022. június 30-ig kell kifizetni.
- [23] A másodfokú bíróság álláspontja szerint – egyezően az elsőfokú bíróság érvelésével – a 664/2021. (XII.1.) Korm.rendelet 2. § (1) bekezdésének helyes értelmezése alapján a felperes, akinek az 1. § a) pontja szerint figyelembe vehető időtartam alapján számított szolgálati ideje az egészségügyi szolgálati jogviszonya létrejöttékor – 2021. március 1-jén – már meghaladta a szolgálati elismerésre jogosító, az Esztv. 9. § (2) bekezdés b) pontjában írt 30 évet, a 3 havi illetményének megfelelő összegű szolgálati elismerésre a Korm.rendelet értelmében jogosulttá vált, amit a 2. § (3) bekezdés a) pontja alapján 2021. december 31-ig ki kellett volna részére fizetnie a munkáltatónak. Jóllehet a Korm.rendelet az 5. §-ának megfelelően 2022. június 1-vel hatályát veszítette, a 2022. évi V. törvény 86. §-a az Esztv. 20. § (2) bekezdésének beiktatásával lehetővé tette a kifizetési határidő 2022. június 30-ig történő meghosszabbításával a szolgálati elismerésre vonatkozó igény érvényesítését az erre

jogosultságot teremtő 664/2021. (XII.1.) Korm.rendelet hatályvesztése ellenére. Az egészségügyi szolgálati jogviszonyban számítandó szolgálati idővel és az ez alapján járó szolgálati elismeréssel összefüggésben az alperes által az ellenkérelmében és a fellebbezésében kifejtett értelmezés nem vezethető le sem az Eszjtv. 8. § (9) bekezdéséből, sem pedig a Korm.rendelet rendelkezéseiből.

- [24] Ez utóbbival összefüggésben az ítéltábla rámutat, hogy a Korm.rendelet 2. § (6) bekezdés a) pontjából következően a felperes akkor nem lett volna jogosult a 2. § (1) és (2) bekezdése alapján számított fokozat szerinti szolgálati elismerésre, ha az ennek megfelelő összeget a jogviszonyban töltött ideje alapján annak megfelelő jubileumi jutalom címén a korábbi jogviszonyban megkapta volna; márpedig amikor 2018-ban elérte a 30 éves szolgálati idejét, az alperesnél munkaviszonyban állt, és nem vonatkoztak rá a Kjt. jubileumi jutalomra való jogosultságot előíró szabályai, így ebben a juttatásban nem részesült.
- [25] Az alperes fellebbezési érvelése kapcsán a másodfokú bíróság kiemeli, hogy a felperes egészségügyi szolgálati jogviszonyának az Eszjtv. 8. § (9) bekezdés a) pontján alapuló elismerése alapján számított szolgálati idő szerint járó szolgálati elismerés [Eszjtv. 9. § (2) bekezdés] kifizetésére az Eszjtv. 20. § (2) bekezdésének új szabálya visszamenőleges kötelezettséget rótt a munkáltató terhére.
- [26] Az ítéltábla tehát felülbírálati jogkörében eljárva a megállapított tényekből sem az elsőfokú bíróságtól eltérő jogi következtetés levonására, sem a megállapított tények máskénti minősítésére nem látott indokot. Az elsőfokú bíróság érdemben helyesen döntött amikor a keresetet teljesítette, és a 664/2021. (XII.1.) Korm.rendelet 2. § (6) és (7) bekezdéseinek kizáró, illetve korlátozó rendelkezései hiányában a felperes három havi illetményének megfelelő összegű szolgálati elismerés megfizetésére kötelezte az alperest; ezért a másodfokú bíróság az ítéletét– kiegészítő jogi indokokkal – a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [27] A sikertelenül fellebbező alperes a Pp. 83. § (1) bekezdése és a Pp. 383. § (5) bekezdése szerint köteles a felperes másodfokú költségének a megfizetésére, melynek összegét a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) alapján állapította meg a másodfokú bíróság. A fellebbezési illeték megfizetéséről nem kellett rendelkezni az alperes Itv.5.§ (1) bekezdés c) pontján alapuló illetékmentességére tekintettel.
- [28] Az ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. §-a alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2023. május 31.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Rendeki Ágnes s.k. előadó bíró, Dr. Kovács János s.k. bíró